

Урок 13

Скинія

I. Вступ:

- Вітаю вас, брати і сестри, на уроці СШ. Сьогодні у нас останній урок по книзі Вихід.
- Коли ми тільки розпочали досліджувати уроки СШ на цей квартал, я думала: *Що ж нового нам відкриє така знайома ще з дитинства книга Вихід?*
- Не знаю, як вам, але кожний пройдений урок з цієї книги був для мене відкриттям! А особливо два останніх уроки.
- Вони є найважливішими в книзі Вихід. На попередньому уроці ми говорили з вами про «намет зустрічі».

Питання 1: Пригадуєте цей намет, поставлений далеко поза табором?

- Туди міг заходити кожний ізраїльтянин, сповідатися й молитися. Цей «намет зустрічі» викладає нам перший найважливіший урок Книги Вихід.
- Це урок особистих стосунків з Богом. Цей самий урок виклав Бог і в Новому Завіті, тільки не на Сінаї, а на іншій горі – горі Блаженств...

Питання 2: Пригадуєте?

А ти, коли молишся, увійди до своєї комірчини, зачини свої двері, і помолися Отцеві своєму...

- Тричі Христос вживає займенник *свій*, підкреслюючи тайну особистого спілкування з Богом.
- Сьогодні ми будемо говорити про інший намет, другий, котрий стояв у центрі табору.

Питання 3: Що це за намет? Відповідає назва сьогоднішнього уроку:

Скинія

- Тобто, *святиня / святилище*... Тут представлений другий найважливіший урок книги Вихід: урок про наші колективні / церковні відносини з Богом.

Питання 4: Пам'ятковий вірш до уроку: Вих. 40:34, 38

А хмара закрила скинію Завіту, і слава Господня наповнила скинію... Бо над скинією вдень була хмара Господня, а вночі був вогонь у ній – на очах усього Ізраїлевого дому в усіх його подорожах.

- Отже, два намети: «намет зустрічі» і «намет святилища»... «Намет зустрічі», «комірчина» викладає урок про наші особисті відносини з Богом.
- А «намет святилища» звіщає про колективні / церковні відносини з Богом.

Питання 5: *Що важливіше: особисті стосунки з Богом, чи колективні?*

- Брати і сестри, ці поняття нероздільні, як два крила одного птаха, як два весла одного човна...
- Якщо ми робимо більший наголос на одній із цих двох практик нашого християнського життя, у нас будуть проблеми...

II. Основна частина

- Сьогоднішній урок ми присвятимо дослідженню другого намету – *святилища*. І побачимо, яке непереврене значення мають *колективні / церковні* стосунки.

Додатки до рубрики: Субота Господня (неділя)

Питання 1: *Яку особливу назву носить святилище? Вих. 38:21*

Оце перелік [речей] скинії свідочтва, що був обрахований на наказ Мойсея.

- Стародавнє святилище носить назву: скинія свідочтва...

Питання 2: *А що таке «свідочтво»? Що означає це слово?*

- Свідочтво або свідчення – це повідомлення про щось очевидцем... Або обізнаною в певній справі особою (СУМ, Т. IX).

Питання 3: *Яка обізнана Особа давала свідочтво в святилищі? Мойсей? Хто постійно давав вказівки Божому народові, що робити, а що не робити?*

- Свідочтва народові із святилища надавав Сам Бог.

Питання 4: *А чи маємо ми сьогодні святилище?*

- Звичайно! На небесах ми маємо оригінал святилища, мініатюрною копією якого було святилище Мойсея.

Питання 5: *А тут, на землі ми маємо «скинію свідочтва» – святилище, храм Божий?*

- Брати і сестри, зараз, на цьому місці ми знаходимося в скинії свідочтва... «Божя Церква має бути храмом, збудованим за Божим взірцем... нехай вона буде збудована відповідно до взірця, показаного на небесах» (СП, 17, 209).
- І в цьому Божому святилищі зараз земний «Мойсей» передає вам свідочтво...

Питання 6: Чиє? Своє власне?

- Ті вістки, ті *свідоцтва*, котрі лунають сьогодні в Церкві, повинні *викладатися* і *сприйматися*, як послані Богом для Його народу.
- А це накладає на нас велику відповідальність. Тому хочу запитати себе і вас:

Питання 7: Вісники святилища, що ми викладаємо із-за цієї кафедри? Боже свідоцтво? Слухачі святилища, як ми сприймаємо вістки з уст сучасних «Мойсеїв»? Як Боже свідоцтво?

Додатки до рубрики: Жертви і Дух (понеділок)

- Божих свідоцтв у стародавньому святилищі було дуже багато! Ми б хотіли дослідити кожне з них.
- Але у зв'язку з тим, що сьогодні у нас служіння Вечері Господньої, час для уроку СШ обмежений.
- Тому зараз ми розберемо тільки два свідоцтва святилища, котрі безпосередньо пов'язані з Жертвою нашого Спасителя.
- І цих два великих свідоцтва ми знаходимо в одному тексті книги Вихід...

Питання 1: Якому? Вих. 25:8

І збудують Мені святиню, щоб Я поселився між ними (СUV)...

- Отже, скинія була місцем поселення Бога, домом Божим. Тут перебував Сам Бог. Тут була абсолютна чистота і святість...
- Але як це не дивно, поруч із цією абсолютною чистотою і святістю знаходилася абсолютна... нечистота і несвятість!

Питання 2: Яка?

- Це були гріхи цілого народу, котрі щоденно заносилися в святилище через кров і м'ясо жертвних тварин...

Питання 3: Ми можемо собі уявити, скільки гріхів і крові було в самій скинії та в її подвір'ї?

- Святилище, дім Божий був складом людських гріхів... І *Препрославлений Святістю* Бог перебував у цьому складі. Він тут жив...
- Криваві краплі гріха були навіть на віковій ковчегу, де сяяла Божа Шехіна...

Питання 4: Як ви вважаєте, Господу було приємне таке сусідство?

- «Бог *терпів* гріх і нечистоту перед лицем Своім... Гріх і нечистота були

чужими / ворожими елементами, котрі Бог *тернів* у Своїй присутності» (КАСД, Т, 12. С. 287).

Питання 5: *Чому Він це тернів? Хіба не можна було кров і всі гріхи – цю всю нечистоту винести десь геть, далеко-далеко від Святого Бога?*

- Можна було! Можна було би навіть біля кожного намету євреїв складати купки їхніх власних гріхів!

- Хай би *вони*, а не Бог, жили поруч зі своїми переступами...

Питання 6: *Чому ж Святий Бог вритул наблизив до Себе людські гріхи?*

- «Тільки тому, щоб зберегти життя тим, кого Він любив» (там само)...

Незбагненна Божа Любов...

- Ця Любов спонукала Сина Божого на хресті не просто *вритул* наблизитися до людського гріха, як у скинії... А Самому *стати* гріхом...

Питання 7: *Читаємо 2 Кор. 5:21.*

Того, Хто не знав гріха, Він [Бог] зробив за нас гріхом, щоб ми в Ньому стали Божою праведністю (СUV).

- І це не було зроблено символічно... «Його душа тріпотіла під тягарем гріхів світу» (БВ, [760]). Ось чому написано, що Ісус «був заколений гріхами світу» (там само [772-773]).

- Ми бачимо, яке велике новозавітне свідощтво несе для нас стародавня скинія!

Додатки до рубрики: Ісус у скинії з людьми (четвер)

- Ще одне особливе свідощтво святилища про Жертву Спасителя знаходимо у тому ж самому тексті.

Питання 1: *Знову читаємо Вих. 25:8.*

І збудують Мені святиню, щоб Я поселився між ними (СUV)...

Питання 2: *А тепер прочитаємо Івана 1:14.*

- І Слово стало Тілом і перебувало з нами... І ми бачили славу Його.

- *Перебувало* – давньогрецьке слово *ескеносен*, що означає *жити в наметі*...

Питання 3: *Ми чуємо корінь цього слова?*

- *Скенос* – корінь цього слова означає *скинія / намет*... Подумаймо, брати і сестри.

- У Старому Завіті Бог, *Котрого не вміщає Небо небес*, обмежив Себе стінами намету, подібного до людських наметів...

Питання 4: Жертва Господа?

- Незбагненна... Але в Новому Завіті Той Самий Бог, *Котрого не вміщає Небо небес*, обмежив Своє Божественне Єство стінами «намету» людського... тіла.

Питання 5: Жертва?

- Ми не знаходимо слів, щоб належно оцінити цю Жертву...

Питання 6: І як довго буде тривати це обмеження Другої Особи Божества?

- Всю вічність! Всю вічність Його людська «скинія» перебуватиме з людською скинією.

Питання 7: Читаємо Об'явл. 21:2, 3.

І я, Іван, бачив місто святе, Новий Єрусалим, що сходить із неба від Бога... І чув я гучний голос із престолу, який кликав: Оце скинія [в ориг.] Бога з людьми, і Він скеносей [в ориг. перебуватиме в наметі] з ними! Вони будуть народом Його, і Сам Бог буде з ними.

III. Закінчення:

- Ось брати і сестри, які потужні, пророчі свідощтва представляє старозавітне святилище.

- Ось, що означають колективні / церковні стосунки з Богом у святині. Ніколи й ніде ми не відкриємо для себе так глибоко План спасіння, як у нашій Церкві.

- Нехай центральні уроки книги Вихід про *особисті й церковні стосунки* з Господом назавжди залишаться в нашій пам'яті й нашій практиці.